

Aleš Mustar

Temišvarske

Tomajska

Barbari Šubert

So stvaritve,
ki niso stvar literarnega žanra.
Ta je ena takšnih.
Danes sem obiskal tvoj grob,
enega najlepših, kar sem jih videl v življenju,

s svečo, kupljeno na bencinski črpalki,
izbira sicer ni bila ravno posrečena,
a je bila prinesena iz srca.
Napočil je trenutek,
da po toliko letih iz imenika telefona izbrišem tvoje ime.
Vem, da te ne morem več priklicati nazaj,
ker nimam daru za pogovore z mrtvimi.
Vedeževalke, mediatorji in šamani
na komercialnih televizijah
svoje storitve mastno zaračunavajo
prek plačljivih telefonskih linij.

Tri make,
tri prekrasne make
sem v Štanjelu utrgal zate, draga Barbara,
ki so zrasli tik ob Ferrarijevem vrtu,
a niso preživeli popotovanja do Tomaja.
Najverjetneje so se posušili v apokaliptičnem avtu ali pa
med pitjem kave v sloviti tržaški kavarni San Marco,
kjer so danes knjige prej dekor kot pa duhovna hrana.
Predvidevam, da je lepo za vedno obležati
streljaj stran od Kosovelovega groba,
zato zbogom, draga Barbara.
Počivaj v miru.
Hvala Ti za vse
in na svidenje na onem svetu,
veš, tuzemski danes ni prav nič prida.

Jadran 2016

Sredi množičnega preseljevanja turistov
iz držav brez morja
ob misli, da mi nikoli
več ne bo povsem prijetno
bučanje morja Adrijanskega,
poiščem miren kotiček
za poletne radosti,
a me vsak pljusk vode ob moja stopala
opominja na migrante druge vrste.
Bol sveta se je naselila v Eminem ušesu,
otok Bol pa so zavzeli turisti.
Bele zastave na turističnih ladjah
so razglasile dokončno kapitulacijo.
Edini uporniki so škržati,
ki z neznosno glasnostjo
naznanjajo apokalipso.
Krema za sončenje
je edina obramba
pred zunanjim svetom.
Skočim v vodo
in se potopim do dna.
Morda bo poezija
vendarle rešila svet.

Urar

Ker je njegovo življenje usahnilo
med zabojniki za ločevanje odpadkov
in ga je moral odkriti prišlek,
ga imam na sumu, da ne bo šel zlahka v onstranstvo,
čeprav Ema meni,
da ga bo njegova pokojna žena na moč vesela.
Njegov vrt je letos obrodil kot še nikoli,
še posebej lepo pa je cvetje.
Sosedje, ki niso premogli odeje,
da bi ga pokrili,
mu smrti navkljub takšen vrt gotovo zavidajo.
Ker je vse življenje popravljaj merilce časa,
je njegovo truplo ohranilo toploto.
Kot vajenec je popravljaj kukavice,
zdaj se nad njegovo hišo zgrinjajo črne vrane.
V odraslem obdobju so sledile budilke
in druge tiktakajoče naprave.
V tem ritmu sta šla s soprogo skozi življenje.
Ko so se pojavile baterije,
je gospa urarjeva neozdravljivo zbolela,
najverjetneje zaradi sevanja.
Danes ur ne nosi nihče več,
so le še aplikacije na mobilnih telefonih,
digitalni zvoki te vabijo na jutranjo aerobiko,
ples in podobne telesne aktivnosti.
Nobenega poležavanja in pretegovanja več.
Od raznovrstnih piskov ob sporočilih, opomnikih,
človek danes niti obletnic ne more več pozabiti!
Zato je tudi urarjevo srce nehalo biti,
nič več tika taka, tika taka, tika taka...

Cluj 2016

Malo pred srečanjem z abrahamom
sredi Transilvanije
odkrijem trgovinico z železnicami,
o katerih sem kot otrok sanjal vse življenje.
Prepozno je za takšne stvari
po dogodkih v Parizu,
Londonu,
Kölnu,
Münchnu,
Istanbulu ...
Medtem ko se vztrajno
izogibam gledanju
slabo režiranih nastopov
televizijskih voditeljev
dnevnoinformativnih oddaj,
slab izgovor za opravičevanje
strahu pred vsebino,
Ema v duhu globalizma
gleda risanke
na televizijskih kanalih multikorporacij
v jeziku, zaradi katerega včasih pozabim na
materinščino.
Za kazen mi mati
v času mojega ustvarjanja
nenehno trka na vrata terase
in z najrazličnejšimi kulinaričnimi dobrotami
kali moj pesniški nemir.
Lahko se z odejo pokrijem do vratu,
danes ne bo treba nikamor potovati.
Drakulo bo Ema spoznala na zaslonu.
Ne bom kupil železnice,
raje bom sam začel potovati z vlakom
zaradi neznosnih letaliških kontrol,
terorja, ki ga zganjajo letališki uslužbenci,
otipavanj, snemanj ...
Dovolj je bilo tega.
Ne bom več zapiral oči

in se pretvarjal, da sem Peter Pan.
Zdaj sem velik,
pred menoj je le še drdranje,
drdr, drdr, drdr,
proti neskončnosti,
naj bo kakršna koli že.

SMS

Manji

Bilo je kratko, toda sladko,
je vsebina sporočila,
ki bo vsem novodobnim tehnologijam navkljub
prispelo s tridnevno zamudo.
V tem času se bodo zgodili novi požari,
potresi, bombni napadi,
morda celo meteorski dež.
Nedavnega sem zamudil med bivanjem v pisateljski počitniški hišici
zaradi odsotnosti prej omenjenih tehnologij
in tako ostal brez na tisoče izpolnjenih želja.
Race na Blejskem jezeru postajajo bele.
Ali veš, da so lipicanci v resnici črni
in samo prezgodaj osivijo?
Tudi moji lasje na temenu belijo.
Sedim na klopci in delam,
kujem verze.
Pred menoj trije črni labodi kot ljubiteljski plesalci
– kako lepa beseda za amaterje –
uprizarjajo Labodje jezero.
Za scenografijo uporabljajo Blejski grad na pečini,
ki je ostal brez princes in brez duhov.
Tam so danes le še pobiralci vstopnine,
ki vsak dan skrbno zapahnejo grajske duri.
Pa vendarle se pred menoj razprostira idila,
ni prostora za najmanjši dovtip.
Lepoto krnijo le
ribiči v opravah,
ki v popolni bojni opremi,
terrorizirajo ribe.
In obiskovalci,
ki mi zastirajo pogled
v želji, da bi na socialnem omrežju
objavili kar se da lepo fotografijo.
Potem oddrvijo,

najverjetneje na kremno rezino,
a takoj za njimi pridrvijo drugi.
Nikjer, prav nikjer na tem svetu
ni več miru.

Za koga in za kaj?

Po skoraj petdesetih
ne ravno znosnih letih bivanja
na tem svetu
se v Temišvaru
po obisku muzeja
novejše zgodovine
vsakič znova sprašujem:
za koga in za kaj
se borimo?
Če mi je bil v mladosti
v glavo vcepljen vsaj retorični odgovor,
danes temu ni tako.
V imenu našega Boga
se je od križarskih vojn dalje
prelilo na hektolitre krvi.
Zdaj so na potezi
islamski skrajneži.
Nisem bogokleten,
le tega ne vem, h kateremu naj se zatečem.
Po uteho k Materi Božji ne smem
zaradi kratkih hlač,
nepremostljiva prepreka
je nalepka na cerkvenih vratih.
Če bi zaleglo,
bi žrtvoval
Emino kozo,
s katero se igra v tem trenutku
in ki iz usmiljenja sorodnikov
ni pristala na jedilniku.
Pod mojim oknom
pet rib v vodnjaku vsak dan brizga vodo,
a prav nobena ne izpolnjuje želja.
Sam imam le eno.
Kot vsaka tekmovalka na lepotnem tekmovanju
si želim edinole, da bi na svetu zavladal mir.
Dobesedno!